

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 19. novembra 2015. godine
Ref. br.: RK 860/15

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI86/15

Podnosilac

Armond Morina

**Ocena ustavnosti rešenja Vrhovnog suda E. Rev. br. 57/2014
od 17. novembra 2014. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija i
Bekim Sejdiu, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo g. Armond Morina sa prebivalištem u Prištini (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Osporena odluka je rešenje Vrhovnog suda E. Rev.br. 57/2014 od 17. novembra 2014. godine, kojom je Vrhovni sud odbio reviziju podnosioca zahteva kao neosnovanu i potvrdio rešenje Apelacionog suda.
3. Ova presuda je uručena podnosiocu zahteva 26. februara 2015. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar je zahtev za ocenu ustavnosti osporene odluke kojom je, navodno, povređen član 31. [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje] Ustava Republike Kosovo, kao i član 6. [Pravo na pravično suđenje] Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda (u daljem tekstu: EKLJP).

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), članu 22. i 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 25. juna 2015. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 3. avgusta 2015. godine, predsednica Suda je odlukom GJR. KI86/15 imenovala sudiju Roberta Carolana za sudiju izvestioca i odlukom KSH. KI86/15 imenovala Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Snezhana Botusharova i Bekim Sejdiu.
8. Dana 17. avgusta 2015. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i poslao kopiju zahteva Vrhovnom sudu.
9. Dana 14. oktobra 2015. godine, nakon razmatranja izveštaja sudije izvestioca Veće za razmatranje je iznelo preporuku Sudu, u punom sastavu, za neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

10. Podnosilac zahteva je vlasnik i direktor produkcijske kuće "Morina Films".
11. Podnosilac zahteva, odnosno njegova produkcijska kuća je 2006. godine od Ministarstva kulture, omladine i sporta Kosova (u daljem tekstu: MKOS) zatražila finansijsku pomoć oko realizacije filmskog projekta "Mysafir në sofër".
12. Dana 19. septembra 2008. godine, MKOS potpisuje ugovora sa podnosiocem zahteva. Na osnovu ovog ugovora MKOS se kao donator obavezao da subvencionise filmski projekat "Mysafir në sofër".

13. Dana 20. oktobra 2008. godine, MKOS prenosi finansijska sredstva namenjena za realizaciju prve faze filmskog projekta "*Mysafir në sofër*".
14. Dana 27. avgusta 2010. godine, MKOS obaveštava podnosioca zahteva da je na osnovu podataka dobijenih revizijom MKOS-a, kao i iz izveštaja komisije MKOS-a, utvrđeno da finansijska sredstva odobrena za realizaciju filmskog projekta "*Mysafir në sofër*" nisu utrošena u skladu sa ugovorom, te se shodno tome obustavlja dalje finansiranje ovog projekta i zahteva od podnosioca da vrati finansijska sredstva u budžet Kosova, koja su prethodno uplaćena za realizaciju prve faze ovog projekta.
15. Nakon uručjenja pomenutog obaveštenja podnosiocu zahteva, MKOS podnosi tužbu Okružnom privrednom sudu u Prištini sa tužbenim zahtevom da podnosilac (Morina Films) vrati finansijska sredstva dobijena za realizaciju prve faze filmskog projekta "*Mysafir në sofër*".
16. Dana 28. februara 2012. godine, Okružni privredni sud u Prištini [presudom II. C. br. 13/2011] usvaja, kao osnovan, zahtev MKOS-a i obavezuje podnosioca zahteva da MKOS-u vrati dobijena finansijska sredstva, uključujući propisanu zakonsku kamatu i troškove parničnog postupka.
17. Dana 21. maja 2012. godine podnosilac zahteva, nezadovoljan gore pomenutom presudom, izjavljuje žalbu Okružnom privrednom sudu u Prištini.
18. Dana 22. avgusta 2012. godine, Okružni privredni sud u Prištini odbija, kao zakasnelu, žalbu podnosioca zahteva.
19. Protiv rešenja Okružnog privrednog suda u Prištini podnosilac zahteva je uložio žalbu Apelacionom sudu.
20. Dana 20. septembra 2012. godine, podnosilac zahteva je podneo zahtev Sudu. Ovaj zahtev je zaveden pod registarskim brojem KI16/13.
21. Dana 16. aprila 2013. godine, podnosilac zahteva je od Suda zatražio obustavu postupka u predmetu KI16/13 do donošenja konačne odluke redovnih sudova.
22. Dana 14. juna 2014. godine, Sud donosi odluku o skidanju sa liste KI16/13, s obzirom da u navedenom spletu okolnosti nije našao razlog da odlučuje po ovom zahtevu.
23. Dana 18. jula 2014. godine, Apelacioni sud [rešenjem Ae. br. 412/2012] odbija, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva i potvrđuje rešenje Okružnog privrednog suda u Prištini.
24. Nezadovoljan odlukom Apelacionog suda, podnosilac zahteva izjavljuje reviziju Vrhovnom sudu.
25. Dana 17. novembra 2014. godine Vrhovni sud je [rešenjem E. Rev.br. 57/2014] odbio, kao neosnovan, zahtev za reviziju podnosioca zahteva.

Navodi podnosioca

26. Podnosilac zahteva tvrdi da su osporenom odlukom prekršena prava, zagarantovana članom 31. [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje] Ustava i članom 6. [Pravo na pravično suđenje] EKLJP.
27. Podnosilac zahteva traži od Suda:

“Ukidanje odluka sudova, odnosno Vrhovnog suda Kosova i vraćanje pravne stvari na ponovno suđenje i odlučivanje zbog povrede prava zagarantovanim Ustavom i Konvencijom[...]”

Ocena prihvatljivosti zahteva

28. Pre svega, kako bi bio u stanju da reši zahtev podnosioca, Sud treba da ispita da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, koji su predviđeni Ustavom i dalje precizirani Zakonom i Poslovnikom.
29. U tom smislu, Sud se poziva na član 48. Zakona i pravilo 36. Poslovnika.

Član 48. Zakona

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

Pravilo 36. Poslovnika

[...]

(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:

[...]

(d) ako je zahtev prima facie opravdan ili nije očigledno neosnovan.

(2) Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:

[...]

(d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju”.

30. Kao što je gore navedeno, podnosilac zahteva tvrdi da su rešenje Vrhovnog suda, rešenje Apelacionog suda kao i presuda Okružnog privrednog suda doneti u suprotnosti sa članom 31. [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje] Ustava i članom 6. [Pravo na pravično suđenje] EKLJP.
31. Zapravo, podnosilac zahteva tvrdi, uopšteno, pozivajući se na odluke redovih sudova, da mu nije pruženo *“pravično i nepristrasno suđenje”* pred redovnim sudovima.

32. Sud primećuje da podnosilac zahteva nije pružio nijedno proceduralno ili suštinsko obrazloženje u svom zahtevu. On samo navodi gore navedene članove Ustava i EKLJP, bez daljeg objašnjenja o tome kako je došlo do povreda.
33. U tom smislu, Sud primećuje da je Okružni privredni sud odbio žalbu podnosioca na prvostepenu presudu, smatrajući da je rok za podnošenje takve žalbe istekao. Bez obzira na to, podnosilac zahteva nije izneo nikakav dokaz u prilog svojim navodima.
34. Sud, takođe, primećuje da je Apelacioni sud obrazložio svoje rešenje u pogledu tvrdnji podnosioca zahteva "*Iz činjenice što je presuda pod brojem, C.br.13/11 od 28.02.2012. godine primljena od strane punomoćnika tužene dana 11.05.2012. godine, dok žalba uložena dana 21.05.2012. godine, nakon isteka roka od 7 dana, predviđenim u članu 509.1 pod tačkom c) ZPP-a, Apelacioni sud Kosova je našao da pobijanim rešenjem nije prekršen zakon na štetu tužene i da je isto pravilno i na zakonu zasnovano*", potvrđujući da je Okružni privredni sud pravilno primenio materijalno pravo, kada je odbio žalbu podnosioca na prvostepenu presudu.
35. Pored toga, Sud primećuje da je Vrhovni sud odbio zahtev podnosioca za reviziju kao neosnovan, i u potpunosti je podržao obrazloženje Okružnog i Apelacionog suda.
36. Sud smatra da je postupak pred Okružnim, Apelacionim i Vrhovnim sudom bio pravičan i da su odluke detaljno opravdane i obrazložene.
37. Dakle, Ustavni sud zaključuje da su postupci, gledano u celini, sprovedeni na takav način da je podnosilac zahteva dobio pravično suđenje. (vidi: *inter alia*, *Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, br. 13071/87, Izveštaj evropske komisije o ljudskim pravima od 10. jula 1991. godine i *mutatis mutandis*, *Shub protiv Litvanije*, br. 17064/06, ESLJP, odluka od 30. juna 2009. godine).
38. Pored toga, podnosilac zahteva nije tačno pojasnio kako i zašto osporene odluke predstavljaju povredu prava i sloboda garantovanih Ustavom, niti je izneo dokaze koji opravdavaju tvrdnju o takvoj povredi.
39. U tom smislu, Sud naglašava da nije dužnost Ustavnog suda da se bavi greškama u činjenicama ili u zakonu (zakonitost) navodno počinjenim od strane javnih organa, osim i u meri u kojoj su mogle povrediti prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost).
40. Ustavni sud ponavlja da ne deluje kao sud četvrtog stepena u pogledu odluka donetih od strane redovnih sudova ili drugih javnih organa. To je uloga redovnih sudova ili drugih javnih organa da, kada je moguće, tumače i primenjuju procesno i materijalno pravo (vidi: *mutatis mutandis*, *García Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, ESLJP, presuda od 21. januara 1999. godine, stav 28. Vidi takođe: slučaj Ustavnog suda br. KI70/11, podnosioci zahteva *Faik Hima, Magbule Hima i Bestar Hima*, Rešenje o neprihvatljivosti od 16. decembra 2011. godine).

41. Dakle, Sud smatra da podnosilac zahteva nije podneo nikakav *prima facie* dokaz koji ukazuje na povredu njegovih prava u skladu sa Ustavom (vidi: *Vanek protiv Slovačke Republike*, br. 53363/99, ESLJP, odluka od 31. maja 2005. godine) i nije precizirao kako član Ustava i član EKLJP na koje se pozvao, potkrepljuju njegovu tvrdnju, u skladu sa članom 113.7 Ustava i članom 48. Zakona.
42. Kao rezime, Sud zaključuje da su tvrdnje podnosioca zahteva o povredi prava na pravično i nepristrasno suđenje neosnovane, nisu dokazane i samim tim, očigledno su neosnovane.
43. Na osnovu gore navedenih razloga Sud smatra da, u skladu sa članom 48. Zakona i pravilima 36 (1) (d) i 36 (2) (d) Poslovnika, je zahtev neprihvatljiv.

IZ OVIH RAZLOGA

Ustavni sud Kosova u skladu sa članom 48. Zakona i pravilima 36 (1) (d) i 36 (2) Poslovnika o radu, na zasedanju održanom 07. jula 2015. godine je jednoglasno

ODLUČIO

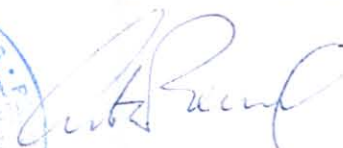
- I. DA OGLASI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. Ova odluka će biti dostavljena stranama i objavljena u Službenom listu, u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona i
- III. DA OGLASI da ova odluka stupa na snagu odmah

Sudija izvestilac

Robert Carolan

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi

